

Chionanthus virginicus śniegowiec wirginijski

Chionanthus virginicus (śniegowiec wirginijski) występuje w stanie dzikim wzdłuż potoków i jezior we wschodnich rejonach Stanów Zjednoczonych, choć można go również znaleźć w bardziej skalistych krajobrazach. Ze względu na duży zasięg występowania gatunek ten pojawia się w wielu różnych lasach, na przykład w imponującym połączeniu z *Liriodendron tulipifera*, *Fraxinus americana* i *Acer rubrum*. Młode okazy mają wielopędową i wazową koronę, która w dojrzałym wieku staje się spłaszczona i kulista. Większość drzew ma większą szerokość niż wysokość i ostatecznie osiąga rozmiar pięciu metrów wysokości i szerokości. Nazwę *Chionanthus*, od greckiego słowa *chion* (śnieg) i *anthus* (kwiat), została wymyślona przez szwedzkiego lekarza i botanika Linneusza.

Jeszcze zanim liście w pełni się rozwiną, *Chionanthus virginicus* intensywnie kwitnie i wygląda wówczas jak puszysta masa ośniewająco białych kwiatów z plamkami jasnozielonych, wyłaniających się pąków. Z daleka kwitnące drzewo wygląda jak pojedyncza biała chmura – zgodnie ze swoją nazwą. Kwiaty można rozpoznać z daleka po ich zachwycającym zapachu, który przyciąga również pszczoły i motyle. Po okresie kwitnienia powstają zielone owoce, które później zmieniają kolor na purpurowoniebieski do prawie czarnego. Jasnozielone nowe liście pojawiają się na drzewie późno. Latem liście stają się ciemnozielone, skórzaste i błyszczące, a jesienią przebarwiają się na żółto. Kora i pędy *Chionanthus virginicus* są szarobrązowe, gładkie i pokryte wyraźnymi przetchlinkami.

Chociaż drzewo to występuje naturalnie na glebach wilgotnych, lekko kwaśnych i bogatych w składniki odżywcze, odmiana *Chionanthus virginicus* dobrze radzi sobie także na gorszych glebach. Nie atakują jej żadne choroby ani szkodniki i jest ciekawym dodatkiem do małych i dużych ogrodów niezależnie od pory roku. Śniegowca wirginijskiego zdecydowanie można także sadzić w nasłonecznionych częściach parków i na pasach zieleni, ale równie wspaniale prezentuje się jako samotny okaz. Gatunek ten bywa szczepiony na *Fraxinus ornus*, dzięki czemu powstaje małe drzewo pienne.

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa wielopniowe, drzewa charakterystyczne, krzewy soliterowe | **Topiary na pniu:** wielopniowa parasolowata

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: park, pas zieleni, pojemniki, ogród na dachu, duży ogród, mały ogród, patio, cmentarz, tereny przemysłowe | **Chodnik:** brak

CECHY

Kształt korony: płaskokulista | **Struktura korony:** półotwarta | **Wysokość:** 3 - 5 m | **Szerokość:** 3 - 5 m | **Strefa mrozoodporności:** 5A - 9A

WYMAGANIA

Wiatr: umiarkowanie odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użyczenia:** zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** wilgotna | **Stanowisko:** słoneczne | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny | **Rośliny pożyteczne:** pszczoły, motyle

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: wiechy, baldachogrona, efektowne, zwisające, silnie pachnące | **Kolor kwiatów:** biały | **Termin kwitnienia:** maj - czerwiec | **Kolor liści:** ciemnozielony, spodem jasnozielony | **Liście:** opadające zimą, owalne, jajowate, grube, skórzaste, błyszczące, lekko owłosione | **Kolor jesienią:** żółto-brązowy | **Owoce:** efektowne, małe, grona, pestkowiec | **Kolor owoców:** niebieskoczarowy, zielony | **Kolor kory:** szarobrązowy | **Kora:** gładka później chropowata | **Kolor pędów:** szarobrązowy | **Pędy:** nagie, z przetchlinkami, drobno rozgałęzione | **System korzeniowy:** płytki, słabo rozgałęziony, mocno rozgałęziony, korzenie boczne, na własnym pniu